

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel LIII. ZATURDAG den 28sten JANUARY 1865. No. 4.

Uit het Algemeen Handelsblad tot 30 December jl.

De stemming over de ontwerpen der staatsbegrooting voor 1865 by de Tweede Kamer der Staten-Generaal, heeft den volgenden uitslag gehad: hoofdstuk I, huis des Konings, aangenomen met algemeene stemmen (65); hoofdstuk II, hooge collegien, insgelyks met algemeene stemmen (58); hoofdstuk III *A*, buitenl. zaken, met 53 stemmen voor, 13 tegen; hoofdstuk III *B*, R. C. eeredienst, met 44 stemmen voor, 23 tegen; hoofdstuk IV *A*, justitie, met 51 stemmen voor, 18 tegen; hoofdstuk IV *B*, Herv. Eeredienst, met 46 stemmen voor, 22 tegen; hoofdstuk V, binnenl. zaken, met 55 stemmen voor, 19 tegen; hoofdstuk VI, marine, met 47 stemmen voor, 19 tegen; hoofdstuk VII *A*, nationale schuld, met algemeene stemmen; hoofdstuk VII *B*, financien, met 51 stemmen voor, 18 tegen; hoofdstuk VIII, oorlog, met 41 stemmen voor, 24 tegen; hoofdstuk IX, kolonien, met 47 stemmen voor, 24 tegen; hoofdstuk X, onvoorziene uitgaven, met algemeene stemmen; wet op de middelen met 61 tegen 2 stemmen.

Z. M. heeft benoemd den Heer G. van Arcken, te Bogota, tot consul der Nederlanden voor de Vereenigde Staten van Columbia.

H. M. de Koningin van Engeland heeft den Hr. James Whyte Atkins erkend als consul der Nederlanden op het eiland Barbados.

Uit Yokohama wordt dd. 29 Oct het volgende gemeld:

Er zyn ditmaal geene staatkundige berigten van belang uit deze gewesten te vermelden.— In onze haven liggen nog altyd de vereenigde smaldeelen (van het Nederlandsche de schepen het Metalen Kruis, Djambi en Amsterdam.

De berigten omtrent het handelsverkeer zyn zeer gunstig.

Den 24 December werd op de Teems een hoogst belangryke proeftogt gemaakt met eene te Millwall voor de Nederlandsche regering gebouwde kanonneerboot. Die boot is bestemd voor de dienst op de rivieren van Borneo en Java en in vele opzigten volgens een geheel nieuw stelsel gebouwd. Behalve de Heeren Tidemann en Wichers, als vertegenwoordigers der Nederlandsche regering, bevonden zich aan boord van het vaartuig ook de admiraal sir Edward Bulcher, de Heer Galloway van het departement van koophandel en meer andere deskundigen.

De onthulling van de standbeelden van de Graven van Egmond en Hoorne is den 16 December te Brussel in de beste orde afgeloopen.

De Niagara, het bekende fregat der Noordelyke Staten van de Amerikaansche Unie, zal, naar men verneemt, vóór Vlissingen overwinteren. By langdurige vorst is dit de eenige haven, waaruit men, des verkiezende onmiddelyk naar zee kan stevenen. Daarom, alsmede wegens desertie der manschappen, kon men niet te Antwerpen blyven.

— "De zaak der hertogdommen," zoo schreef dezer dagen de (Oostenryksche) *Ostdeutsche Post*—" zal niet door documenten worden uitgemaakt; van hetgeen in de aanstaande lente in Italie zal gebeuren, hangt grootendeels de beslissing af."

De opmerking is juist, mits men haar wat algemeener stelle; is Oostenryk door de omstandigheden genoodzaakt Pruisen ter wille te zyn, dan wordt in alle Duitsche aangelegenheden naar de inzigten van Pruisen gehandeld; staan Oostenryk en Pruisen, als van ouds, nayverig tegenover elkander, dan blyft er nog eenige kans dat de regten der kleinere Duitsche staten zullen worden ontzien. Maar of het nu juist een *nieuwe* Italiaansche oorlog zyn moet, die Pruisen gelegenheid geven zal, den hertog van Augustenburg en zyne documenten over boord te werpen en te oogsten wat door de voorstanders der Duitsche eenheid werd gezaaid—is de vraag. Terwyl men zich tegenwoordig in Oostenryk volstrekt niet verheelt, dat men in den laatsten tyd, maar al te zeer aan Pruisens leiband liep, schynt men zich zelven min of meer te bedriegen in de meening, dat het zoo gemakkelyk vallen zou een anderen weg te gaan. De gevaren, die van de zyde van Italie dreigen, zyn de eenige niet, en de eerste Italiaansche oorlog was voor de zaak der Hertogdommen welligt van vry wat grooter beteekenis dan een mogelyke tweede. Het gevaar, dat de geest der revolutie, uit de Hertogdommen naar Duitschland zou overslaan, kon voor von Bismarck een voorwendsel heeten; voor het Oostenryksche ministerie was het dit stellig niet; een staat als Oostenryk kan de minste schudding niet verdragen en de zucht tot zelfbehoud dreef als van zelf tot het bondgenootschap met Pruisen. En of nu ook al de publieke opinie in Oostenryk zich tegen dit bondgenootschap steeds krachtiger verzet, of de ryksraad het veroordeele,—zoo sterk veroordeelt, dat het uitsluitend door ministers verdedigd werd, men zal het niet opgeven, tenzy mogt blyken, dat de gevaren, die men er door trachtte te ontkomen, er door worden opgewekt. En dezer dagen deden zich enkele verschynselen op, waaruit men tot dit laatste zou kunnen besluiten. Het is duidelyk—voor zoover er in Duitschland iets duidelyk is—dat de afkeer van Pruisen veld wint; meer en meer geeft men lucht aan zyn weerzin tegen de hooghartige Pruisische politiek, en in de kleinere Duitsche staten begint zich een en ander te vertoonen, dat naar zamenspanning met eene blykbare bedoeling zweemt. De naaste aanleiding daartoe is niet ver te zoeken; de plannen tot eene conferentie der middenstaten gaan, naar men zegt, van Beijeren uit en in Beijeren zetelt thans weder als eerste minister de Heer von der Pfordten, die als rapporteur der bondsvergadering zoo dapper voor de regten van Augustenburg streed.

— In de politieke kringen te Parys houdt men nog altyd staande, dat Pruisen en Frankryk het eens zyn ten aanzien van de aanhechting van Sleeswyk-Holstein by eerstgenoemde mogendheid, onder schadeloosstelling aan Frankryk voor 'sKeizers toegevendheid.

— In diplomatieke kringen verneemt men, dat het Russische kabinet by de Pruisische regering het voorstel heeft gedaan om hertog Friedrich te bevelen zich uit de hertogdommen te verwyderen, totdat uitspraak in de kwestie der erfopvolging zal zyn gedaan.

— In diplomatieke kringen te Berlyn wordt de volgende anecdote verhaald, voor welker echtheid men borgstaat. De Heer von Bismarck zeide onlangs tot den Saksischen gezant het volgende: "Indien de Heer von Beust rekenschap verlangt van myne handelwyze met de Hertogdommen zegt hem dan, dat ik zoo handel, omdat ik zoo handelen wil."

— De Pruisische garde heeft den 17 December haren intogt in Berlyn gehouden. Eene tallooze menigte was op de been en begroette de troepen met geestdrift. De Koning heeft de troepen aangesproken en zeide onder anderen; De nieuw geformeerde garde-regementen hebben hun roem gevestigd. Zy hebben een blad gevoegd aan den krans, welke de andere troepen roemryk hebben verworven.— Ik verleen aan de vaandels en standaarden der troepen, die aan den oorlog hebben deelgenomen, den gedenkpenning voor den oorlog, en aan die der troepen, welke voor Duppel en op Alsen hebben gestreden, de voor die wapenfeiten ingestelde kruisen.

— Uit Insterburg (in Posen) wordt gemeld, dat de policie aldaar een geheel georganiseerd revolutionair comité heeft ontdekt, hetwelk zich ten doel stelt den opstand in Polen op nieuw te doen herleven; de gelden en de papieren van bedoeld comité zyn in beslag genomen. Daaruit blykt o. a., dat het in verbinding staat met het Poolsche revolutionaire comité te Parys, wyders dat de moord, gepleegd op den grondeigenaar Schmidt en diens zoon, op bevel van de leden van dit comité is gepleegd, enz. Twee leden zyn gearresteerd; de overigen worden achtervolgd.

— De Senaat van Frankryk zal zich na de hervatting zyner werkzaamheden, met eene zeer zonderlinge petitie hebben bezig te houden. De policie deed namelyk onlangs de inrigting van den Heer Edmond plotseling sluiten, een waarzegger, die uitsluitend door lieden der groote wereld geraadpleegd werd en die het ongeluk heeft gehad aan de Keizerin, zonder haar te kennen, haren nabyzynden dood te voorspellen. Die voorspelling heeft de tegenwoordige ongesteldheid der Vorstin ten gevolge gehad. Sedert verscheidene jaren had de Heer Edmond zyn beroep ongehinderd uitgeoefend, tot hem dit onlangs door de policie werd verboden en waartegen hy thans by den Senaat in verzet komt.

— De opgewondenheid, door de uitspraak van het hof van appèl in de zoogenaamde zaak van de dertien verwekt, is zoo groot, dat men Garnier-Pages en Carnot heeft doen besluiten hun mandaat als afgevaardigde neder te leggen. Zy zullen zich onmiddelyk weder candidaat stellen om aldus aan de Parysche kiezers gelegenheid te geven tegen een vonnis te protesteren dat by allen, zelfs by mannen uit regeringskringen, verontwaardiging heeft doen ontstaan.

— Er is weder een proces ten nadeele der drukpers te Parys beslist maar ook deze zaak even als die der dertien moet nog in laatste instantie door het hof van cassatie worden behandeld. Wy herinneren derhalve voorloopig slechts, dat naar het oordeel van—wy meenen het hof van Parys.— voortaan de schryvers van gesteendrukte correspondentien zullen moeten worden beschouwd als dagbladuitgevers; m: a: w:, iemand die te Parys woonachtig een brief aan een elders gevestigd dagblad schryft, en kopiën van dien brief ook aan andere dagbladen zendt is niet meer bloot correspondent maar uitgever. Hoewel in Frankryk alles mogelyk schynt, kunnen wy byna niet gelooven, dat deze uitspraak in het hoogste ressort zal worden bekrachtigd. Zulks kan niet in het belang der regering zyn, want elk dier maatregelen, wordt eene nieuwe aanleiding tot verzet, en reeds nu neemt de zucht naar meerdere vryheid met den dag toe, en ziet men het oogenblik naderen, waarin de regering niet meer by magte zyn zal aan dien lydelyken wederstand het hoofd te bieden.

— By gelegenheid van de dienst in de kerk der invaliden, ter herinnering aan de overbrenging van het stoffelyk overschot van Napoleon I had een voorval plaats, hetwelk veel opzien verwekte. By het begin der plegtigheid ontwaarde men plotseling boven het altaar een opschrift, luidende: 'Louis Philippe a rendu à la France les cendres de Napoleon, et Louis Napoleon a fait rendre à Louis Philippe les biens des Orléans." (Lodewyk Philips heeft aan Frankryk het stoffelyk overschot van Napoleon teruggegeven, en Lodewyk Napoleon heeft aan Lodewyk Philippe de goederen der Orleans terug doen geven.)

— De *Constitutionnel* komt terug op de zaak van het afstaan van eene kolenmyn in Duitschland aan Frankryk, hetgeen door de *Nordd. Allgemeine Zeitung* is tegengesproken, in zoo ver die kolenmyn by Saarbrücken gelegen is. De *Constitutionnel* zegt thans, dat er sprake is van den afstand van eene of meer kolenmynen, digt by de Noordzee, tegenover Helgoland, en dat deze aankoop van Frankryk slechts uit een commercieel en industrieel oogpunt beschouwd moet worden.

— Tusschen Frankryk en Engeland wordt eene drukke onderhandeling gevoerd over de kwestie der Loyalty-eilanden (naby Nieuw-Caledonie). Het Britsche gouvernement vraagt eene schadevergoeding voor de Engelsche missionarisen, die, volgens het beweren van het Engelsche gouvernement, door de Franschen zyn beroofd.

— De *Patrie* meldt dat het Fransche oorlogschip Surcouf bezit heeft genomen van Obock in de Roode Zee. In Maart e. k. zal eene Fransche bezetting daarheen worden gezonden. Men hoopt daardoor den invloed van Engeland in drie streken te verminderen.

— De *Morning Post* is vol vertrouwen, dat Oostenryk en Italie op vriendnabuurlyken voet met elkander wenschen te leven, dat Oostenryk het koningryk Italie weldra zal erkennen en dat daarop wederzydsche ontwapening zal volgen.

— De Heer Rothschild leent aan Italie 120 millioen, op de by anticipatie te betalen grondbelasting. Hy heeft voorloopig aan den Italiaanschen minister Sella 40,000.000 verstrekt. Zoo blykt het, zegt men, dat Italie meer gebaat is met erkend te worden door het huis Rothschild dan door het huis Habsburg.

— Uit Napels wordt gemeld, dat de kardinaal Andrea een bezoek heeft afgelegd by Prins Humbert, die den prelaat heeft ontvangen met alle eerbewyzen, aan zyne waardigheid verbonden.

— Brieven uit Rome, welke achterlyk waren, zyn te Marseille aangekomen. De Russische gezant baron v. Meyendorff heeft die stad plotseling verlaten; het gerucht dat hem zyne reispassen zyn toegezonden is voorbarig. Men gelooft dat die maatregel genomen zal worden, wanneer de Czaar aan de Poolsche kerk alle betrekkingen met Rome zal verbieden. De Hr. v. Meyendorff bevindt zich te Florence, ten einde by de receptien op het Vatikaan niet tegenwoordig te zyn, welke gegeven zullen worden op Kersmis en twee dagen later ter gelegenheid van den naamdag des Pausen.

— De *Times* levert naar aanleiding van den langdurigen rouw der Koningin een zeer ernstig artikel. Na drie jaren van rouw en afzondering weigert H. M. nog altyd zich met sommige der belangrykste pligten, aan het Koningschap verbonden, bezig te houden. Het blad doet uitkomen, dat zulk eene afgezonderde levenswyze belet, dat de Koningin op de hoogte zy van de openbare aangelegenheden en den toestand der natie, en bezweert H. M., om zoowel in het belang der Kroon zelve, als in dat der natie, een einde te maken aan dat nutteloos treuren en een weinig meer te denken aan de regten, die de natie op haar heeft, en ook aan de pligten, die hare hooge positie haar oplegt.

— Het verslag, hetwelk de minister van marine der Ver. Staten, omtrent den toestand van de zeemagt der Unie by de opening der zitting van het congres heeft overgelegd, trekt in Londen zeer de aandacht tot zich. Volgens dat verslag is de zeemagt, die in Maart 1861 uit 76 vaartuigen bestond, nu, met inbegrip der in aanbouw zynde bodems, aangegroeid tot 671 schepen, te zamen voerende 4610 kanonnen. Van deze 671 schepen zyn niet minder dan 71 gepantserde en 559 stoom-vaartuigen. Sedert Maart 1861 zyn gebouwd 141 stoomschepen en 62 gepantserde vaartuigen. De overige bodems, waarmede de zeemagt vermeerderd is, zyn deels aangekocht, deels op den vyand veroverd, deels prysgemaakte en daarna ten oorlog uitgeruste koopvaardyschepen. In het laatste jaar is de zeemagt verrykt met 109 schepen, maar heeft zy daarentegen door schipbreuk, by gevechten, of op andere wyze, 26 bodems verloren, zoodat hare sterkte met 83 vaartuigen is toegenomen. By den aanvang des oorlogs, in het begin des jaars 1861. waren 7600 zeelieden in 's lands dienst; nu 51,000.

— Men is in de officieele kringen te Londen alles behalve tevreden over President Lincoln's verklaring, dat de Amerikaansche regering hare maritieme toerustingen aan de Canadasche grenzen zal uitbreiden. Evenwel de onlangs aangerigte rooveryen door de aldaar aanwezige aanhangers van het Zuiden, hebben dien maatregel noodzakelyk gemaakt en de Britsche regering ziet er dan ook de billykheid wel van in. Het gouvernement moet niet voornemens zyn om tot eene contra-demonstratie over te gaan, waarvan de *Morning Post* sprak, maar zich alleen te bepalen tot een verzoek aan de bondsregering om de bedoelde maritieme toerustingen later weder te verminderen.

— Eenigen tyd geleden heeft een aantal ingezetenen van de Confederatie, die in Canada eene schuilplaats gevonden hadden, van daar eenen inval gedaan op het gebied der Unie; zy drongen het grensstadje St. Albans binnen, pleegden er gewelddadigheden, maar moesten weldra de vlugt over de grenzen nemen. Door de Canadasche overheden deswege gevat en voor den regter gebragt zynde, beweerden zy tot de krygsmagt der Confederatie te behooren, op bevel hunner regering te hebben gehandeld, en niets te hebben gedaan wat niet naar het oorlogsregt jegens eenen vyand vrystond. De Canadasche regter heeft hun tyd tot 13 Dec. gegeven om authentieke bewysstukken tot staving dier bewering uit Richmond te doen komen, en hy heeft in afwachting daarvan het aanzoek der Amerikaansche regering om uitlevering dier personen voor alsnog afgewezen. Zoo was, volgens berigten uit Quebec van 23 Nov., de toenmalige stand dier zaak, welke eene nieuwe grief aan de Noord-Amerikanen tegen de Engelschen had opgeleverd. De regering van Canada wilde zich stipt aan het uitleveringsverdrag houden, en niet anders dan in de daarby bepaalde gevallen tot uitlevering overgaan; maar zy had tevens eenen gelastigde naar Washington gezonden om den president Lincoln de betuiging harer goede bedoelingen over te brengen, en had maatregelen genomen om voorvallen als den togt naar St. Albans voortaan te beletten.

— Onlangs zyn in Engeland onder leiding van lord Wharncliffe en andere aanzienlyke voorstanders van de zaak der Confederatie, door inzameling van giften, door het houden van eenen bazar, enz., gelden byeengebragt om te dienen tot verpleging der Zuidelyke krygsgevangenen in het Noorden, welke geacht werden gebrek aan de noodige kleeding en voeding te lyden. Eene som van omstreeks £ 17,000 werd alzoo verzameld en lord Wharncliffe vroeg door tusschenkomst van den Amerik. gezant te Londen verlof om die gelden ten nutte der Zuidelyke krygsgevangenen te doen strekken. Dat aanbod is door den minister van buitenl. zaken der Unie, den Hr. Seward, in een brief aan den Amerikaanschen gezant te Londen, afgewezen. Die som werd onder het voorwendsel van menschlievendheid aangeboden, zeide de Heer Seward, maar met slinksche bybedoelingen; het aanbod moest de wereld in den waan brengen, dat de Ver. Staten hunne krygsgevangenen gebrek lieten lyden; doch zy behoefden noch aansporing noch ondersteuning om hunne krygsgevangenen behoorlyk te verplegen; deze leden geen gebrek, maar werden, al waren het ook opstandelingen, van al het noodige voorzien; het aanbod van Britsch goud daarvoor was eene zware beleediging. Al scheen het aanbod mild, zeide de Heer Seward, de aangeboden som was toch, wel beschouwd, nietig en buiten alle verhouding met de winsten, welke de aanbieders ondersteld mogten worden te hebben behaald door de opstandelingen te voorzien met wapenen en ammunitie in ruil voor het vurig begeerde product van den onzedelyken slavenarbeid; ook was zy buiten verhouding tot de zware rampen, welke een door Engelsche onderdanen bevorderde en gaande gehouden burgeroorlog over het vroeger zoo bloeijende gemeenebest had gebragt.

De New-Yorksche *Times* noemt den brief van den Heer Seward eene wel verdiende straf voor Britsche onbeschaamdheid.

Een ander dagblad van New-York, de *News*, laakt den brief als onmenschlievend.

— Onder dagteekening van Londen 26 Dec. leest men het volgende:

De wyze, waarop de Noord-Amerikaansche minister Seward geweigerd heeft, de hier te lande ten behoeve van de krygsgevangenen der Zuidelyken byeengebragte ondersteundsgelden aan die lieden te doen toekomen, heeft hier, gelyk te verwachten was, veel aanstoot gegeven. Onze voorname dagbladen voeren echter, by het beantwoorden van des heeren Sewards uitvallen tegen Engeland, een gematigden en waardigen toon. Zy doen hoofdzakelyk opmerken, dat het belagchelyk is. aan Engeland de schuld te geven van het ontstaan en het lang voortduren van den Amerikaanschen burger-oorlog, en dat het eene algemeen bekende zaak is, dat uit Engeland door den handelstand veel meer oorlogsbehoeften aan de Noordelyken, dan aan de Zuidelyken geleverd zyn. De ongepaste uitdrukkingen, die de Heer Seward zich veroorloofd heeft, moeten, volgens die bladen, slechts dienen om byval te verwerven by den Noord-Amerikaanschen volkshoop.

— Blykens de berigten uit New-York heeft de gouverneur van dien staat geweigerd het uit Engeland hem toegezonden vredes-adres met 350,000 handteekeningen aan te nemen, om reden dat alle mededeelingen van andere natien aan het volk der Ver. Staten, behooren te geschieden door tusschenkomst van den president der Unie. Ook eene vervolgens by den president aangevraagde audientie werd geweigerd, omdat op de vraag of het adres werd ingezonden van wege de Britsche regering, door den overbrenger een ontkennend antwoord werd gegeven. Men is nu voornemens het stuk aan het congres in te zenden.

— Lord Lyons, de Britsche gezant te Washington, is den 25 Dec. uit New-York te Liverpool aangekomen.

— Volgens de *Epoca* is het er verre af, dat de Engelsche regering aan het kabinet te Madrid haar besluit heeft te kennen gegeven, om de opstandelingen op St. Domingo als oorlogvoerende party te erkennen. De zaak houdt op eenig belang in te boezemen, indien de Spaansche regering aan St. Domingo zyne onafhankelykheid hergeeft, maar zy is niet onverschillig voor de wederzydsche betrekkingen tusschen Groot-Brittanje en Spanje en de *Epoca* geeft dan ook te kennen, dat de goede betrekkingen tusschen beide landen niet opgehouden hebben te bestaan.

— Volgens berigten uit Peru heeft het congres der Zuid-Amerikaansche Staten zich het geschil van dat land met Spanje ernstig aangetrokken. Van wege die vergadering is een commissaris naar de Chincha-eilanden gezonden, om den Spaanschen admiraal Pinzon te verzoeken, die eilanden te ontruimen, op grond, dat derzelver in bezitneming door het kabinet van Madrid was afgekeurd. Het congres heeft verklaard, dat al de Zuid-Amerikaansche Staten zich deze zaak als hunne eigene aantrokken, en dat zy gemeenschappelyk maatregelen zouden nemen om de Amerikaansche belangen tegen Spanje te verdedigen. Het door den admiraal Pinzon gegeven antwoord was nog niet bekend, maar men zeide, dat hy verklaard had, dat hy de bedoelde eilanden bezet zou houden in afwachting van nadere instructien uit Madrid.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 January 1865.

NAMENS het Bestuur dezer kolonie wordt hierby bekend gemaakt, dat eene Commissie uit den Kolonialen Raad op Woensdag den 8 February a. s., des namiddags te één ure, in de Oostelyke zaal van het Raadhuis, zitting zal nemen, tot het aanhooren der bezwaren tegen de rekeningen van het Een percent pateutregt over het 3e. kwartaal 1864, ten einde daarover te beslissen.

Den belanghebbenden wordt intusschen de gelegenheid verschaft, om van des morgens 10 tot des namiddags 2 ure, ter Administratie van Financien inzage te nemen van hunnen aanslag in bovengemelde belasting.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 January 1865.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 February, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

Administratie van Financien.

Publieke Inschryving

WEGENS de levering aan 's Landsmagazyn, tegen aannemelyke aanbieding, van eene hoeveelheid van *meer of min 400 fleschen of by voorkeur van p. m. 800 halve flesschen goede Tafelwyn*, ter distributie aan het Garnizoen en de Marine, op 's Konings verjaardag, den 19 February dezes jaars.

De beslotene biljetten van inschryving zullen ter Administratie van Financien worden aangenomen op aanstaanden *Dingsdag, den 31 dezer*, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot. Wordende de belanghebbenden verzocht zich wegens deze leverancie ter bovengemelde Administratie te informeren en by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 27 January 1865.
De Administrateur van Financien,
GORSIRA.

Lyst van de ter Postery liggende brieven, aangebragt in de laatste acht dagen.

A. W. Abrahamsz jr.	Mordehay Marchena.
Boulton & Co.	Rimes & Oloardo.
Samuel Curiel. 3.	J. J. Naar.
Ephraim Curiel. 2.	Oduberg Hermanos.
Manuel A. Correa Mz. 2	David Osorio.
Manuel Correa.	John C. Prince.
Manuel T. Cestero.	Pierry Penso.
A. & J. G. Casseres.	H. L. Penha. 2.
B. de Sola. 3.	Josefa Roo de Olavarria.
S. & B. de Casseres.	Franco. A. Rivera.
M. Daal.	Anjel Sola.
E. A. de Lima.	Mordehay Senior. 2.
B. de Marchena.	Felix Torres Peron.
A. M. de Marchena.	C. E. van Houten.
Jacob de Castro.	Felix Vidal & Co.
J. N. de Castro.	R. Vilaró.
A. C. Henriquez.	M. Wolff.
D. Henriquez.	J. B. Weeber. 2.
Moses Marchena. 2.	

Curaçao den 27 January 1865.
De Commis belast met de Post-directie,
J. F. QUAST Pz.

Edictale Citatie.

KRACHTENS besluit van de Edel Achtbare Regtbank dezer kolonie van den 10 January dj., gevolgd op een rekwest aan dezelve ingediend door ISAAC PENSU en JOHANNES PENSU, testamentaire executeuren in den boedel en de nalatenschap van wylen MANUEL PENSO, alhier gewoond hebbende en overleden: doen gemelde executeuren aan elk en een iegelyk, zoo hier te lande als buiten dit eiland woonachtig.

ADVERTEREN:

Dat degenen, die vermeenen mogten eenige actie of pretentie ten laste van gemelden boedel te hebben, zullen gehouden zyn om die actie of pretentie aan genoemde executeuren op en aan te geven, en wel, die hier te lande woonachtigen, binnen den tyd van acht dagen, en degenen, die buiten dit eiland wonen, binnen den tyd van negen maanden, na de dagteekening der laatste afkondiging dezer, ten einde de boedel tot effenheid kunne worden gebragt:

DAGVAARDENDE:

ISAAC PENSU en JOHANNES PENSU, in hunne voormelde hoedanigheid, al degenen die van zulks te doen, in gebreke blyven, voor de Edel Achtbare Regtbank dezer kolonie, ter rolle van Heeren Commissarissen uit dezelve, de alhier te lande woonachtigen, tegen Maandag den 20 February 1865 's morgens te tien ure, en de buitenlandsche schuldeischers, tegen den eersten regtdag, na verloop van den hierboven bepaalden tyd van negen maanden, zynde Maandag den 13 November 1865 's morgens te tien ure, om aldaar staande rolle, hunne actien of pretentien, met de behoorlyke verificatien daarvan in te dienen, op pœne dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie; alles met de kosten ofte etc.

Curaçao den 26 January 1865.

A. J. PYPERS,
Procr.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd van het Raadhuis en in de Willemstad en ter gewone plaatse aangeplakt op Curaçao den 26 January 1865.

De beëedigde klerk by den Deurwaarder en Geregtsbode,
A. VAN DER DYS.

BELANGHEBBENDEN, welke over de in der tyd door de HH. PEARSALL gemaakte negativen, (Cartes de visite, of groote portretten), zouden willen beschikken, om, hetzy hier of elders daarvan afdrukken te laten maken, worden dezelven tegen ƒ 3. het stuk aangeboden. Verder informatie te erlangen by NUBOER.

Curaçao den 27 Januray 1865.

In lading naar Amsterdam,

De Nederlandsche Driemastschoener

FELICITAS,

Kapitein M. WILDEBOER,

te vertrekken in het begin van de maand February. Voor vracht en passage vervoege men zich by

HELLMUND & Co.

Curaçao den 27 January 1865.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 28 January 1865.
Bestuurder de Heer SR. DE C. Henriquez.
Commissarissen de Heeren Moses Wolff en R. W. van den Wall Arnemann.

En el Curaçaosche Courant del 21 del corriente, he leido un artículo firmado por el Sr. A. M. Chumaceiro Az., en que se revela como autor del anónimo "Sueños," y declara que su objeto, en esa y en otras ocasiones, no ha sido defender sino vengar á su Señor padre.

No pretendo erigirme en juez de una causa, en que de ambas partes se ha errado; solo me permitiré observar al Sr. Chumaceiro, que la exaltacion aun cuando tenga por móvil un sentimiento sagrado, es mala consejera y nunca sirve bien la causa que sostiene.

Pero por lo que á mi toca, preguntaré: ¿ por qué dar á una buena accion un colorido que altere su pureza y la presente á la vista del público, á pesar de los elojios de que se le acompañe, como un hecho reprensible? ¿ por qué prestar á un impulso verdaderamente loable el carácter de un arrebato de fanatismo? Usted, Señor Chumaceiro, quien tan altamente estima el amor filial, ¿ por qué me atribuye U. á mi un sentimiento tan opuesto al que U. ensalza? Vi un dia, en un artículo que debí considerar peligroso, una apreciacion de una de nuestras oraciones, y mirandola como *una interpretacion errónea del espíritu del Judaismo, que podria serle funesta en el concepto de los hombres de otros cultos*, salí en estas mismas columnas á contrarestar el mal efecto que temia. Me serví como exordio de una figura que, tomada en su clara y sencilla significacion, representa un grito de afliccion, un sollozo de ternura, no un arranque de cólera, no una injuria á aquel á quien se aplique. Yo me dirijia á un escritor, y me hallé en presencia de su partido, en el cúal veia un ser á quien venero. Yo no podia concebir, ni aun concibo la solidaridad absoluta en materia de pensamientos; ademas, ni mi lenguaje, ni mis argumentos me representaban como un hombre *que lo olvidara todo, que echara al lado todo miramiento, y que perdido entera y completamente en su amor al Judaismo*, viniera á arrojar á la faz de sus propios deudos una injuria que ni siquiera recuerda la historia. Esa injuria no la arrojaba yo tampoco al autor del artículo que refutaba, pues, no tan solo no la menciona la historia, sino que esta dice todo lo contrario, y mi propio espíritu ciertamente nunca la habria concebido.

En efecto, tengo á la vista cinco autores clásicos: Plutarco, Rollin, Lamprière, Echard, de Feller, y todos, con la única diferencia de las palabras "Y tú tambien Bruto", "y tú tambien mi hijo", "y tú tambien mi hijo amado", refieren con perfecto acuerdo: que César oponia la resistencia de un leon á los conjurados, pero que luego que vió entre ellos á Bruto hizo esa exclamacion, (1) y cesando toda lucha se cubrió el rostro con su túnica, y se abandonó á los que le atacaban. Busco, y en ninguno de estos autores encuentro esa ampliificacion "Y tú tambien ingrato traidor" que añade U. *en máyúsculas* á mi cita, como para hacer mas aparente aun el dañado propósito que me quiere atribuir.

¿ Por qué, Señor Chumaceiro, esa errada cita de Stuart?—que á ningun autor, á ningun comentador le es dado cambiar los hechos ni el espíritu de la historia,—¿ por qué esa mala interpretacion de mi propio sentimiento? ¿ Seria justo, que, en premio de mi empeño por dejar bien puesta mi religion en el concepto de los hombres de otras creencias, en premio de mi anhelo por la paz y union de todos mis correligionarios de esta isla, se tratase de turbar la mia propia, enajenandome el afecto de personas á quienes me ligan estrechos lazos?

En aquella circunstancia, cumplí espontáneamente lo que creia un deber, pero no por eso hice abandono á nadie de mi independencia de espíritu. Mi opinion y mis principios señalan mi puesto allí donde estoi, y permanezco miembro firme aunque pasivo de la comunidad en que nací; mas no renuncio el derecho que tiene el hombre mas humilde, de indicar los escollos á que puedan conducir las pasiones de un lado ó del otro.

Fatalmente, en momentos como los actuales, se ven conducidos á hablar de sí al público los hombres ménos dispuestos á ello. Noobstante mi repugnancia, me he hallado hoi en este caso, pero es la primera y espero que será la última vez.

Curazao 24 Enero 1865.
B. DE SOLA.

(1) Dice Rollin: . . . . . . il lui fit ce tendre reproche: "Eh quoi, mon fils, tu es aussi de ce nombre?" En mi artículo yo figuraba al Judaismo sorprendido y *triste*. La tristeza supone blandura ó ternura de alma: la ternura excluye la idea de cólera y por consiguiente de injuria, pero sí admite la de una fuerte impresion que cause en el ánimo del oyente el grito que lanze en tan solemne momento, y esta idea es que representa la palabra "tremenda" de que me serví.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*January.*

21 ned. topz. schr. Helena, Jandroep, Pt. Cab.
„ schr. Anna Elisabeth, Gorsira, St Thomas
„ „ La Creole, Spalckhaver, N. York.
ven. . „ Amistad, Perez, Aruba.
23 fr. schip Julie, Mattei, Marseille.
ned. bark Ann Catherine, Peterson, St. Eustatius.
„ Dina, Martis, Bonaire.
eng. schr. Tigris, Porter, N. York.
24 ven. „ Guzman Blanco, La Roche hijo, Vela de Coro.
25 „ „ Providencia, Rodriguez, Pto. Cab.
ned. „ Ofir, Matthias, Goagira,
am. „ brik S. P. Smith, Pomeroy, Liverpool.
27 eng. stoomsch. Mexican, Kiddle, Liverpool via Pto. Cabello.
ned. schr, Telegrafo, Ernst, Vela de Coro.

UITGEKLAARD.—*January.*

20 ven. bark Estañita, Sanchez.
hamb. schr. brik Mariquinha, Claussen.
21 ned. schr. Castor, Salzedo.
„ „ Iberia, Montanus.
„ „ Telegrafo, Ernst.
„ „ Juanita, Thielen.
eng. stoomschip Barbadian, Watson.
23 ned. bark Jane, Vermeulen.
„ „ Elvira, Thodé.
„ brik Willem van der Voort, Carst.
24 ven. schr. Guzman Blanco, La Roche hijo.
ned. „ Esperanza, van Grieken.
„ „ Adelaida, van Grieken.
26 „ „ Miss, Otamendi.
deens. „ Nanette, Jorges.
ned. „ Nueva Clara, Hueck.
27 ven. „ Providencia, Rodriguez.

AANGEKOMEN: Zondag, den 22, van Marseille, het Fransche barkschip JULIE, kapitein MATTEI;

gisteren; van Liverpool laatst van Pto. Cabello, het Stoomschip van de "W. I. and Pacific Steamship Company" MEXICAN, kapitein KIDDLE.

VERTROKKEN: Zaturdag, den 21, het Stoomschip van de "W. I. and Pacific Steamship Company" BARBADIAN, kapt. WATSON, naar Liverpool, over Pto. Cabello, La Guayra en St. Thomas;

Zondag, den 22, de Nederlandsche paketschoener CASTOR, kapt. SALSEDO, naar St. Thomas, met de brievenzakken voor Europa en dat eiland;

Dingsdag, den 24, naar Amsterdam de Nederlandsche Brik WILLEM VAN DER VOORT, kapt. CARST.

Met de Nederlandsche schoenerbrik CREOLE en den Engelschen schoener TIGRIS, zyn al. Nieuw Yorksche Couranten tot den 8 dezer, ontvangen.

De jongste berigten uit Nieuw York bevestigen de inneming van Savannah door Generaal Sherman. De stad werd door de Zuidelyken onder Generaal Hardee ontruimd en den 21 December door de bondstroepen bezet. De verdedigingswerken in het front der stad waren buitengewoon sterk, en indien Generaal Herdee tegenstand had willen bieden, zoo zou het eene groote opoffering van manschappen geeischt hebben om ze te veroveren. Alvorens de stad te verlaten heeft de vyand vier zyner kanonneerboten vernield. Twee kanonneerboten zyn in goede orde gevonden.

De vereenigde expeditie van de land en zeemagt onder Generaal Butler en Commodore Porter tegen Wilmington is mislukt ten gevolge van een buitengewoon zwaren storm op den 20 Dec., waardoor de Zuidelyken gelegenheid hadden om zich tegen den aanval te versterken. De vloot stond den storm uit zonder een enkel vaartuig te verliezen.

Het beschieten van het fort Fisher en de verdedigingswerken op Cape Fear river, in Noord Carolina, werd op den 24, 25 en 26 Dec. onafgebroken aangehouden, met dat gevolg dat de batteryen tot zwygen gebragt en een groot gedeelte der troepen geland werden; de troepen werden echter in den avond van Maandag wederom gescheept, daar het ondoenlyk bevonden werd de vestingwerken stormenderhand te bemagtigen. De vloot en de landmagt moesten toen van daar terugtrekken.

Hardeeville in Zuid Carolina, gelegen aan den spoorweg van Charleston en Savannah, op twintig mylen afstand van laatstgenoemde stad, is door Generaal Kilpatric ingenomen. Volgens een berigt van Generaal Hood aan het departement van Oorlog te Richmond, gedagteekend Corinthe, Mississippi, 26 Dec. bevond zyn legerkorps zich ten zuiden van Tennessee river.

Het voorstel in de zitting van het Congres, om den rang van Vice Admiraal by de Marine der Ver. Staten in te voeren, is aangenomen en de Schout by-nacht Farragut dadelyk tot dien rang bevorderd. Op den eersten dag van het jaar heeft Admiraal Farragut zyne commissie als een nieuwjaarsgeschenk ontvangen.

Den 1 January is de Heer Horatio Seymour (van de democratische party), Gouverneur van Nieuw York, afgetreden en door den Heer Reuben E. Fenton (van de republiekeinsche party) vervangen.

Generaal Sherman is bevorderd tot den rang van Generaal Majoor.

Men berigt het overlyden van den Generaal Majoor Price op den 1 Dec. te Dooleys Ferry, LafayetteCounty, Arkansas, ten gevolge van eene beroerte. Kapitein Semmes is den 17 Dec., te Jackson, Mississippi, over Texas, vergezeld van zynen zoon aangekomen. Hy werd in de laatste dagen van Dec. te Richmond verwacht. Hy genoot eene gewenschte gezondheid en was zeer welgemoed, hy was van gevoelen dat de oorlog eerlang ten einde zou loopen.

In de Zitting van het Huis van Vertegenwoordigers van den 6 Jan. is een voorstel met algemeene stemmen aangenomen om den Generaal Sherman en door zyne tusschenkomst de Officieren en manschappen van zyn leger den dank van het volk en het Congres der Ver. Staten te betuigen wegens hunne dapperheid en goed gedrag op hunnen togt van Chattanooga naar Atlanta en wegens den zegevierenden togt door Georgia naar Savannah, en de bemagtiging van de laatstgenoemde stad.

— De *Gazette du Midi* deelt mede, dat overeenkomstig de weersvoorspellingen van Mathieu de la Drôme, een verschrikkelyke storm gelyktydig heeft plaats gehad in de Zwarte Zee, te Konstantinopel en in de Zee van Marmora, welke storm uit het noorden of uit het noordwesten met eene buitengewone hevigheid woei. De Russische stoomboot Ceres heeft groot gevaar geloopen. De Zwarte Zee was als het ware bedekt met overblyfselen van verongelukte schepen.

— Den 16 December jl. is men te Greenwich begonnen den trans-atlantischen telegraafkabel uit de werkplaats aan boord van stoombooten te brengen, die hem naar den Great-Eastern te Sheerness zullen voeren. Men heeft eene lengte van 2300 knoopen vervaardigd, omdat ofschoon de afstand van Ierlands westkust tot New-Foundland slechts 1600 zeemylen bedraagt, de 700 overige knoopen kunnen vereischt worden door oneffenheden op den bodem des oceaans, enz. In de maand Juny dezes jaars zal de kabel worden gelegd.

— By de redactie van het *Birmingham Journal* is een yzeren brief ontvangen uit South Pittsburg in Pennsylvanie, gedagteekend 6 Nov. jl. en waarin de Engelsche fabrikanten worden uitgedaagd even dun yzer te vervaardigen. De brief is slechts tweemaal zoo zwaar als een vel papier van gelyke grootte, en heeft de dikte van een duizendste gedeelte van een duim. Een blad Belgisch yzer, hetwelk men tot dusver als het dunste beschouwde, heeft de dikte van het zes honderd zes-en-zestigste gedeelte van een duim.

— In het verslag van den postmeester-generaal der Vereenigde Staten wordt gezegd, dat byna een millioen dollars jaarlyks betaald wordt aan vreemde stoomschepen voor het overbrengen der Amerikaansche mail; dat aan het postkantoor te Washington jaarlyks drie en een half millioen onbestelbare brieven worden ontvangen; dat zes en twintig duizend photographien op die wyze hunne bestemming niet bereikten; dat meer dan honderd duizend brieven jaarlyks onleesbaar geadresseerd worden, enz.

— De Fransche regering is voornemens, in navolging van sommige Duitsche staten, den verkoop van enveloppes met postzegels in te voeren. De door schryffouten onbruikbaar geworden enveloppes zouden tegen andere kunnen worden ingewisseld,indien het zegel slechts ongeschonden is gebleven, of wel het laatste zou uitgesneden en op een gewonen briefomslag gehecht kunnen worden.

— In de maand January zoude eene wekelyksche stoombootdienst tusschen Bombay en Engeland tot stand komen.

— De Onderkoning van Egypte heeft aan prinses Murat tydens haar kortstondig verblyf in het Oosten, een prachtig paarlen halssnoer ten geschenke aangeboden.

— De bevolking der Bondstaten was in 1816 30 1/10 millioen zielen, in 1861 telde zy 45 4/10 millioen zielen en is dus in dat tydperk 51 pCt. toegenomen. In Saksen b. v. bedroeg de vermeerdering 85 pCt., in Pruisen 78 pCt., Hanover 45 pCt., Nassau 42 pCt., Hessen (Groothertogdom) 38 pCt., Baden 37 pCt., Beijeren 31 pCt., Keur-Hessen 30 pCt., in de Oostenrykscke Bondsprovincien 29 pCt., in Wurtemberg 23 pCt., enz.

— In de haven van Civita Vecchia liggen twee oorlog-bodems, toebehoorende aan den ex-Koning Frans van Napels. Met betrekking tot deze schepen deelt het jongst verschenen nommer der *Triëster Zeitung* mede, dat het gerucht omtrent den verkoop dier schepen, sedert eenigen tyd verspreid, geheel bezyden de waarheid is, want dezelfde bemanning als vroeger is nog aan boord, welke hare soldy van den voormaligen Koning voortdurend ontvangt.

— De Keizer heeft aan de maarschalken, die te Parys zyn, een groot diner gegeven, waarvan het doel was om de eendragt tusschen die heeren te herstellen. De twist tusschen de maarschalken Randon en Mac Mahon over Algerie was zoo hoog geloopen, dat de tusschenkomst van den maarschalk Magnan alleen een tweegevecht tusschen die heeren heeft voorgekomen. De maarschalken Canrobert en Niel en Canrobert en Forey groetten elkander niet. Tot den hun toegevoegden generaal Cousin de Montauban graaf van Palikao rigtte geen der maarschalken het woord.

— Als een bewys dat men te Konstantinopel het middel kent om, behalve in de couranten, advertentien te plaatsen, ten einde de aandacht op zich te trekken, wordt het volgende medegedeeld: Op de begraafplaats te Pera, op welke eene tallooze menigte versierde grafsteenen, monumenten van allerlei aard en vorm gevonden worden, trekt o. a. een gesteente de aandacht van elken bezoeker door zyne pracht, grootte en rykdom van sieraden. Natuurlyk ontstaat dan de vraag by den beschouwer, wanneer hy het gevaarte beziet, wie de persoon is voor wien een dergelyk mausoleum is opgerigt. Het antwoord hetwelk de vrager ontvangt, is van dezen aard: "De persoon die dit alles heeft bekostigd, is voor ruim een jaar gehuwd, bevindt zich volkomen welvarend en heeft een grooten winkel hier in Pera." In den regel wenscht de vreemde bezoeker van Konstantinopel den zonderling met eigen oog te aanschouwen, begeeft zich naar den aangewezen winkel, en het gevolg is, dat de winkelier meer of minder, maar toch altyd wat verkoopt aan menigeen, dien hy niet onder zyne kalanten zou geteld hebben, indien hy niet een kostbaar grafgesticht by zyn leven had gebouwd.

— De noordkust van Australie, tot nog toe slechts in naam Britsch grondgebied, begint nu werkelyk in bezit genomen te worden. Op den noordoostelyken uithoek van dat vasteland is de stad Somerset gesticht. Uit Zuid-Australie is nu eene expeditie op weg om eene nederzetting aan den mond der Adelaide-rivier te vestigen, maar de regering van Queensland heeft den eersten stap tot de bevolking der noordkust gedaan en wel met de medewerking van de regering des moederlands. Die nederzetting op Kaap York is eene uitzondering in de staatkunde van het Britsche gouvernement; afwykende van zyn beginsel om de ontwikkeling der kolonien aan haar zelven over te laten, heeft het voor het belang des ryks en der marine noodig geacht het puut, hetwelk Torresstraat beheerscht, zonder verder verwyl te bezetten.

— De berigten uit de Kaapstad van den 20 November melden, dat de gouverneur der Kaapkolonie, door de regering van den Oranje Vrystaat en door het Kafferhoofd Moshes tot scheidsregter in hun geschil over de grensscheiding gekozen zynde, uitspraak daarin had gedaan en de betwiste gronden meerendeels aan den Vrystaat had toegewezen, daaronder ook vruchtbare en voor de veeteelt geschikte landeryen, die sedert lang in het bezit der Kaffers waren. Hoewel Moshes zich aan de uitspraak des scheidsregters scheen te willen onderwerpen, liet het zich aanzien dat zyne onderdanen daartoe minder geneigd waren; en in de Kaapstad bestond vrees, dat het dien ten gevolge weder tot vyandelykheden tusschen den Vrystaat en de Kaffers zou komen en dat ook de Kaapkolonie in dien oorlog zou kunnen gewikkeld worden.

— Een aantal ingenieurs van Frankryk is reeds aangeworven, om zich met de kanalisatie der mynen van Sonora te belasten. Zoodra men een corps van 100 man zal hebben verzameld, zal de onlangs van daar teruggekeerde inspecteur-generaal der mynen zich met hen naar die bestemming inschepen.

— De Czaar heeft voor het kolossale standbeeld van Hercules, dat onlangs is opgegraven, eene som van 270,000 fr. geboden, maar de eigenaar heeft het liever voor de helft van dien prys aan den Paus willen afstaan. Als belooning van zyne vaderlandsliefde zal hy tot den adelstand worden verheven.

— By een juwelier in het Palais Royal is een horologie ten toon gesteld, geheel van hout, natuurlyk de veer uitgenomen; het is niet grooter dan een gewoon horologie. De verkooper is op het denkbeeld gekomen er een zeer hoogen prys voor te vragen, 500 frs. namelyk. Als het 50 frs. kostte, zou niemand het willen dragen, maar nu zullen er velen zyn, die er mede willen pronken.

AVISO

del Agente Confidencial de los EE. UU. de Venezuela en Curazao.

Decreto dado por el Poder Ejecutivo:
ESTADOS UNIDOS DE VENEZUELA.
Ministerio de Hacienda,—Seccion 2a.

Carácas, Diciembre 28 de 1864.—1º y 6º.

RESUELTO.—Siguiendo el Gobierno su propósito de organizar la Hacienda nacional en todos sus ramos, y de prevenir el contrabando que perjudica los intereses fiscales, juzga de alta importancia dictar todas las medidas conducentes á extirpar los abusos que se ponen en juego para burlar las disposiciones legales y llenar como corresponde los vacíos de la Legislacion del caso, y en consecuencia se resuelve: que ademas de los requisitos prevenidos por la lei de 12 de Julio de 1860 sobre régimen de Aduanas para la importacion y de los que registran las resoluciones dadas con posterioridad sobre el asunto, se llene indispensablemente por los agentes confidenciales de los Estados Unidos de Venezuela en las Antillas, donde los haya, la formalidad de certificar tambien los documentos y facturas á que se refiere la citada lei, teniendo dichos empleados la facultad de visitar los buques y examinar los cargamentos cuando lo crean necesario ó lo juzguen imprescindible para la seguridad de los intereses fiscales.

La comision de esta formalidad que se comete á los agentes confidenciales deja sometido á los contraventores á las penas que establecen la citada lei y la de comiso de la misma manera que si se pretermitiesen á las establecidas en ellas respecto á los cónsules y vicecónsules.—Se fija ademas el plazo de diez dias, desde el de la publicacion de esta medida para su observancia en las Aduanas, respecto á la isla de Bonaire, quince para la de Curazao y treinta dias para las de las demas Antillas.

Publíquese y circúlese á quienes corresponda.

Por el Encargado del Ejecutivo Nacional.
(Firmado).—*José D. Landaeta.*

Es copia.—El Subsecretario del Ministro de Hacienda, *P. Toledo Bermúdez.*

Curazao 13 de Enero 1865.
J. R. MENDEZ.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.